

ESV-ALUMNI

nieuwsbrief

Een uitgave van de Economische Studenten Vereniging Nijmegen - februari 2012

Colofon

De ESV-Alumni nieuwsbrief is een uitgave van de Economische Studenten Vereniging te Nijmegen.

Redactieadres

Th. van Aquinostraat 5.00.06
6525 GD Nijmegen
024-3611929
www.esvnijmegen.nl
info@esvnijmegen.nl

Niets van deze uitgave mag gekopieerd worden zonder toestemming van de redactie en het bestuur der ESV.

Aan de totstandkoming van deze editie hebben de volgende mensen bijgedragen:

Redactie

Wouter Hooijer

Met dank aan

Ilse van der Horst
Karine Kruijff
Raquella Maliepaard
Jan Verhoeckx
Hanneke Yih

Maarten
Dulos

Raquella
Maliepaard

Woord van de voorzitter

Beste alumnus,

Voor u ligt de eerste ESV alumni nieuwsbrief van het jaar 2012. Hoewel we Driekoningen allang gepasseerd zijn, wil ik toch nog graag van de mogelijkheid gebruik maken om iedereen een heel gelukkig, succesvol en mooi 2012 toe te wensen.

2011 is een bewogen jaar geweest waarin het dagelijks en algemeen bestuur van de ESV Alumni niet stilgezeten hebben. De Randstadborrel in Den Haag werd goed bezocht en was ook erg gezellig. Sommige economen zijn nog tot in de late dan wel vroege uurtjes doorgedaan, zoals een oud ESV-er betaamt. De alumni dag werd helaas iets minder druk bezocht, maar degenen die er waren hebben genoten van Saskia ter Ellen en Maarten van Schaik die beiden een presentatie gaven. Na de onderwets gezellige borrel in het Cultuur café werd de avond afgesloten met een heerlijke barbecue in café de Fiets.

Ook hebben zich de afgelopen tijd wat bewegingen voorgedaan in de samenstelling van het algemeen bestuur van de ESV alumni. Pieter Ruysch van Dugteren en Marleen Smitskamp hebben aangegeven hun taken neer te leggen. Ik wil hen hartelijk bedanken voor hun jarenlange inzet voor de ESV alumni. Zij zullen

betrokken blijven bij de ESV alumni als vrienden van.

Daarmee heten we ook twee nieuwe bestuursleden welkom. Nadine Gerritsen en Maarten van Schaik zullen het algemeen bestuur komen versterken. Ik ben heel blij dat zij zich de komende tijd gaan inzetten voor de ESV Alumni en ik wil hen dan ook hartelijk welkom heten.

Tot slot zou ik jullie allemaal willen vragen vrijdag 30 maart vrij te houden in jullie agenda's! Dan vindt namelijk de langverwachte Randstadborrel weer plaats. Dit keer wordt de borrel gehouden in het midden van het land, namelijk Utrecht. Dus blokkeer deze datum in je agenda en kom gezellig een biertje drinken in café Olivier te Utrecht.

Tot dan, Groetjes,

Raquella Maliepaard

Aankomende activiteit:

**Randstadborrel,
Café Olivier,
Utrecht,
30 maart
vanaf 19.00 uur**

Kijk ook op: <http://www.esvnijmegen.nl/nl/alumni>

Verslag van de alumnidag 2011

Zaterdag 1 oktober vond de jaarlijkse alumnidag van de Radboud Universiteit plaats. Thema dit jaar was 'Sprakmakende wetenschap.' 's Ochtends zorgde drie gastsprekers voor een bomvolle aula. Voor het middagprogramma verzorgd door ESV mochten de alumni weer de college banken in. Voor de pauze friste Saskia ter Ellen de kennis over Behavioral Finance op. Door middel van een interactieve presentatie en spraakmakende artikelen ging zij in op de valkuilen voor investeerders.

Na een korte pauze met de rest van de faculteit was het woord aan Maarten van Schaik, alumni van het eerste uur. Na een aantal anekdotes over zijn eerste studiejaren en de eerste jaren van de ESV, sprak Maarten over zijn loopbaan van accountant tot zelfstandig interim-financial.

Ondanks dat het oktober was, kon de alumnidag afgesloten worden met een borrel in het zonnetje op het terras van het cultuurcafé. Voor de liefhebbers was er aansluitend een uitgebreide barbecue in Café de fiets. Ondanks de wat lage opkomst was het een erg geslaagde dag.

Wij hopen dit te kunnen evenaren tijdens de volgende alumnidag op **6 oktober 2012!**

Interview met Jan Verhoeckx

1. Wie is Jan Verhoeckx?

Dat ben ik! Ik ben 28 jaar en woon in Nijmegen. Ik heb internationale economie gestudeerd aan de Radboud Universiteit, en daarna heb ik mijn eerstegraads lesbevoegdheid gehaald.

2. Welke functie voer je uit op de universiteit en sinds wanneer?

Ik ben sinds augustus 2011 als docent economie verbonden aan de Faculteit der Managementwetenschappen. Ik heb in het afgelopen semester de vakken Economie van de managementwetenschappen, Inleiding macro economie, Institutionele economie en Academische vaardigheden (mede) verzorgd.

3. Nog niet zolang geleden was je zelf nog student. Hoe is het om nu voor de studenten colleges te geven?

Eigenlijk verloopt die overgang erg natuurlijk. Ik was al een tijdje werkzaam als docent op een middelbare school, waardoor ik voor mijn gevoel al redelijk wat afstand had tot het studentenleven. Ik denk wel dat ik mij nog relatief goed kan inleven in de studenten, wat ik als voordeel ervaar tijdens het geven van colleges en het contact met studenten. Dat zou natuurlijk ook meteen een valkuil kunnen zijn, maar volgens mij ben ik daar nog niet ingetrapt.

4. Waarom heb je gekozen om docent te worden?

Om eerlijk te zijn is dat niet een bewuste keuze geweest. Tijdens mijn master kreeg ik de mogelijkheid om op een middelbare school een docent te vervangen die enkele maanden afwezig zou zijn. Van beide kanten waren de ervaringen positief, waardoor ik daar uiteindelijk drie jaar lang als docent werkzaam ben geweest. Gedurende die tijd heb ik zowel de master internationale economie als de master tot eerstegraads docent afgerond. Afgelopen jaar besloot ik op zoek te gaan naar een nieuwe uitdaging en toen werd ik benaderd of ik interesse had in een functie als docent aan de Radboud Universiteit.

5. Was je in je studententijd actief bij de ESV of een andere vereniging?

Ik was actief bij de ESV. Ik heb een jaar in de sportcommissie gezeten en bijvoorbeeld de deelname van de ESV aan de batavierenrace mede georganiseerd. Verder deed ik graag mee aan de studiereis, (in)formele activiteiten en natuurlijk de ESV borrels.

6. Wat mis je het meeste aan je studenten?

Ik heb enkel ervaring met eerste en tweedejaars studenten, en het valt mij op dat het eigen initiatief van de studenten nog erg beperkt is. Het liefst voeren studenten enkel uit wat er van hen verwacht wordt en verwachten ze kant-en-klaar aangeboden lesstof. Ik denk echter dat het erg belangrijk is dat studenten de aangeboden kennis kritisch benaderen, niet alles voor waar aannemen en vragen en opmerkingen durven te delen met de medestudenten.

7. Wat is je indruk van de Radboud Universiteit en de opleiding Economie en Bedrijfseconomie?

Hoewel de opleiding groter is geworden en het docentencorps redelijk veranderd, is de sfeer en identiteit van de opleiding in grote mate gelijk gebleven. Het blijft een kleinschalige opleiding waarbij de afstand tussen studenten en docenten klein is en de samenwerking prettig verloopt.

8. Je bent docent Institutionele Economie. Welke econoom spreekt jou het meest aan?

Tijdens de cursus Institutionele economie zijn er erg veel economen behandeld, die zich bezighielden met een breed scala aan onderwerpen. Hierdoor is het moeilijk om één specifieke econoom aan te wijzen. Ik vind het werk van Ronald Coase erg interessant, omdat hij met zeer basale vragen de kern van zijn onderzoeksveld weet te doorgronden.

9. Wat zijn jouw verdere ambities in Nijmegen of ergens anders?

Om eerlijk te zijn weet ik niet hoe de komende jaren er voor mij uit gaan zien. Ik vind het spreken voor grote groepen en doceren een leuke en uitdagende bezigheid, maar ik heb ook interesse in onderzoek, analyse en advies. Hoe en waar ik dit ten uitvoer ga brengen is voor mij nog onbekend. Ik ben daarom ook erg benieuwd wat er de komende tijd op mijn pad zal komen.

Geef de pen door...

Je hebt je Master Economie in je zak en een jaar bestuurservaring op je cv staan en het wordt tijd om de arbeidsmarkt op te gaan. Wat ga je doen? Ik besloot dat een te theoretisch beroep niks voor mij was en ik graag onder de mensen was, dus ik solliciteerde bij Ernst & Young voor een recruitersfunctie. Hier werd ik op aangenomen, waarna ik vervolgens zelfs studiegenoten kon gaan recruten. Vorig jaar rond deze tijd besloot ik dat het tijd werd voor wat nieuws en toen kwam mijn huidige baan langs: Graduate Recruitment Lead voor het Midden-Oosten en Noord Afrika (MENA) en wel in Muscat, Oman. Na de nodige gesprekken werd ik hiervoor aangenomen en inmiddels vervul ik deze rol al weer sinds mei vorig jaar.

Ik was ervan overtuigd dat de overstap naar die andere cultuur me wel goed zou af gaan. Ook het ontwikkelen van een nieuw sociaal leven zou vast wel goed komen. Meer zorgen maakte ik me over de overstap naar het Engels en de verantwoordelijkheden die ik zou krijgen. Gelukkig kwamen de Engelse lessen van meneer De Vaal me goed van pas en wen je redelijk snel aan je nieuwe dagelijkse taal. Qua werk werden mijn verantwoordelijkheden alleen wel in rap tempo uitgebreid, want mijn manager kreeg een andere baan en ze werd niet vervangen. Mijn directe leidinggevende is nu ook de HR directeur van MENA en die gaat meer over de grote lijnen. Het komt er op neer dat ik nu best practises ontwikkel voor de Graduate recruiters van MENA. Ik stuur inmiddels 15 recruiters aan, wat een hele klus is als je bedenkt dat alles via email of telefoon gaat en je zelden mensen face-to-face ziet. Deze recruiters zijn allemaal Arabisch en hebben dus ook die mentaliteit. Als ze ja zeggen, moet je altijd controleren of ze het ook echt doen en voor een deadline moet ik minstens nog twee reminders sturen. Maar het werk is fantastisch. Er kan nog zoveel structuur worden aangebracht en als je het gevoel hebt dat mensen ook daadwerkelijk jouw aanpak

gaan uitvoeren is het zeker een voldoening. Mijn collega's kunnen heerlijk enthousiast reageren en de mensen staan veel meer ontspannen in het leven.

Zo ook in Oman. Niemand lijkt ooit haast te hebben of zich druk te maken over de tijd. Als je de straat wilt oversteken, wachten ze rustig tot jij aan de overkant bent. Zo werkt het helaas ook in de supermarkt, want daar moet je ook geduld hebben met het tempo waarmee de producten door de scan gehaald worden. Gelukkig heb je dan wel soms weer het voorrecht dat er soms voor de vrouw speciale vrouwenkassa's zijn. Oman is een Arabisch land met veel expats, waarvan de meesten uit India en Pakistan afkomstig zijn. Daarnaast zijn er veel Engelsen en zijn ook andere Arabische landen goed vertegenwoordigd. Dit betekent dat je enerzijds een luxe Westers leven kunt leiden en anderzijds ook voor de smoezelige coffeeshops kunt kiezen als het etenstijd is. Overal zijn er speciale bidruimtes (zelfs in de winkelcentra) en Omani's lopen bijna allemaal in hun traditionele kleding. Zo zie je de mannen dus ook in de kroeg verschijnen. Vrouwen zijn meer aan huis en winkelcentra gebonden. Niet omdat de wet het voorschrijft, maar omdat dit in de cultuur zit. Stel je voor dat de naam van de familie geschaad wordt.

Wat mij ontzettend (positief) verbaasde, was dat er heel veel mooie dingen te zien zijn. Muscat ligt niet in de woestijn zoals velen denken, maar tussen de bergen. In de zomer wordt het wel echt heet, rond 40-45 graden. In de weekenden kun je de wadi's bezoeken, de bergen in, de woestijn in, door de canyons of gewoon heerlijk op het strand gaan liggen. Het maken van vrienden was erg gemakkelijk, doordat Muscat niet zo groot is en expats over het algemeen erg open staan om nieuwe mensen te leren kennen. Maar ook Omanis behoren tot de vriendengroep. Zo heb ik inmiddels ook al een Omaans vrijgezellenfeest meegemaakt en een Omaanse bruiloft. In tegenstelling tot de ingetogenheid in

het dagelijkse leven, waren alle vrouwen enorm uitgedost. Zeemeerminachtige jurken, regenboog make-up en meer glitters dan ik ooit met carnaval had gezien. Dit was hun kans: als ze positief zouden opvallen bij de zussen, tantes en nichten van hun potentiële huwelijkskandidaat, dan kon zo het balletje wel eens gaan rollen.

Muscat is ontzettend veilig. Ik kan met gemak als vrouw over straat en hoef al zeker geen hoofddoek op. De enige keer dat dit nodig is, is als je de moskee gaat bezoeken. Dit tafereel is uiteraard onlangs nog breed bediscussieerd in de Nederlandse media toen de Koningin in Oman was. Uiteraard was haar bezoek een hoogtepunt. Ze wilde samen met onze kroonprins en Maxima de Nederlandse gemeenschap ontmoeten en dus was ik ook uitgenodigd voor de passade. Na 2,5 uur wachten, stonden ze er klaar voor. Iedereen moest in een grote rij. Toen ik aan de beurt was, werd ik voorgesteld inclusief functietitel en bedrijf en mocht ik ze alledrie de hand schudden en ze een goedemorgen wensen. Daarna moest je doorlopen en was er een soort van receptie. In de ruimte waren 9 tafels, waaraan mensen moesten staan die een belangrijke (vrijwilligers)rol vervulden. Ondanks dat ik vrijwillig sportles geef en stukjes voor het Nederlandse magazine schrijf, behoorde ik helaas niet tot deze groep die gesprekken met de Koningin, Willem-Alexander en Maxima mochten gaan voeren. Wel konden de 'omstanders' de drie van dichtbij bewonderen. Dan nog maar wat bitterballen en tot slot werd het Wilhelmus uit volle borst gezongen, waarna er werd afgesloten met een 'Leve de Koningin'. Toch bijzonder als je dat dit keer ook in het bijzijn van de Koningin mag roepen.

Ik kan nog hele pagina's uitweiden over het leven en de grappige details hier die zo anders zijn, maar dan wordt het wel een hele dikke nieuwsbrief. Ik wil bij deze de pen graag doorgeven aan Marrix Schrijner.

Groetjes vanuit zonnig Oman!
Ilse van der Horst